

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 226

NỘI DUNG

- Cuộc Trở Lại của Thánh Phaolô (Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI) 1
- Con Người, Cá Tính và Nhân Cách (Edouardo Bonnin) 3
- Nét Đẹp Của Hội Nhóm (Elisabeth Nguyễn) 4
- Sự bình an (Anna P.) 5
- Đức Maria, mẫu gương người mẹ ... (Nhật Thu) 6
- Tình yêu cuối đời (K7) 8
- Đường Chúa - lối con (Trần Nguyễn Bình) 9
- Tất cả là Hồng Ân (MTN Kh.25) 10

SINH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện

- Chúa nhật 08/09/2019 : 14g30 -17g00
- Chúa nhật 13/10/2019 : 14g30 -17g00
- Chúa nhật 10/11/2019 : 14g30 -17g00
- Ultreya**
- Chúa nhật 22/09/2019 : 14g30 -17g00
- Chúa nhật 27/10/2019 : 14g30 -17g00
- Chúa nhật 24/11/2019 : 14g30 -17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

http://cursillo.free.fr
 http://cursillovnau.free.fr
 eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
 38 Rue des Épinettes
 75017 Paris—FRANCE
 Tel. +33 (0) 981 896 701

Lá thư Phong Trào

LTS : Anh chị em cursillistas thân mến,

Thánh Phaolô, quan thầy của PT Cursillo đã từ ngã ngựa đến ơn trở lại trong một hoàn cảnh bất ngờ. Với Giáo hội từ xưa đến nay, bước ngoặt ngoạn mục đó mang ý nghĩa gì ? Đó là nội dung bài giáo lý do Đức Thánh Cha Biển Đức XVI trình bày sáng thứ tư ngày 3 tháng chín 2008.

Cuộc Trở Lại của Thánh Phaolô

Bài Giáo Lý Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI

Anh chị em thân mến,

Bài Giáo Lý hôm nay sẽ dành để nói về kinh nghiệm mà Thánh Phaolô đã cảm nhận được trên đường đi Đamascô, mà người ta thường gọi là cuộc trở lại của ngài. Chính trên đường đi Đamascô, trong ba mươi năm đầu của kỷ nguyên thứ nhất, và sau giai đoạn mà ngài đã khùng bỏ Hội Thánh, thì giây phút quyết định của đời Thánh Phaolô đã xảy ra. Nhiều người đã viết về giây phút ấy, và đương nhiên là theo nhiều quan điểm khác nhau. Sự thật là có một sự thay đổi toàn diện đã xảy ra lúc ấy, một thay đổi quan điểm hoàn toàn. Từ đó, một cách không ngờ, ngài đã bắt đầu coi tất cả những gì mà trước đây là lý tưởng cao quý nhất, hầu như là lý do sống còn của sự hiện hữu của ngài như “thiệt thòi” và “rác rưởi” (Phil. 3:7-8). Điều gì đã xảy ra ?

Về điểm này, chúng ta có hai nguồn tài liệu. Loại thứ nhất mà người ta biết đến nhiều nhất, là các câu chuyện do thủ bút của Thánh Luca, là người đã kể về biến cố này trong ba trường hợp trong sách Tông Đồ Công Vụ (Cv. 9:1-19; 22:3-21; 26:4-23). Có lẽ các độc giả trung bình sẽ bị cảm dỗ ngừng lại quá lâu ở một vài chi tiết nào đó, như ánh sáng từ trời, việc ngã xuống đất, tiếng nói gọi ngài, tình trạng bị mù mới, việc chữa lành cái gì giống như vảy rơi khỏi mắt ngài và ăn chay.

Tuy nhiên, tất cả những chi tiết này đều chỉ về một biến cố: là Đức Kitô Phục Sinh đã hiện ra trong một ánh sáng huy hoàng và nói với Saulô, biến đổi tư tưởng và chính cuộc đời của ngài. Ánh sáng của Đấng Phục Sinh đã làm cho ngài bị mù; nhưng cũng trình bày ra ngoài cho chúng ta thấy thực tại nội tâm của ngài, là sự mù quáng của ngài đối với chân lý, với ánh sáng, là Đức Kitô. Và sau đó câu trả lời “xin vâng” với Đức Kitô trong Phép Thánh Tẩy lại mở mắt ngài, và làm cho ngài thật sự nhìn thấy.

Trong Hội Thánh sơ khai, bí tích Thánh Tẩy cũng được gọi là “soi sáng” bởi vì bí tích này ban cho người ta ánh sáng, làm cho người ta thật sự nhìn thấy. Tất cả những gì được ám chỉ theo thần học cũng được thể hiện cách thể lý nơi Thánh Phaolô: Một khi bệnh mù nội tâm được chữa lành, ngài cũng được thấy rõ ràng. Vì thế, Thánh Phaolô không được biến đổi bởi một luồng tư tưởng, nhưng bởi một biến cố, bởi sự hiện diện không chống cự nổi của Đấng Phục Sinh, là Đấng mà ngài

không bao giờ còn nghi ngờ nữa, bằng chứng của biến cố, của cuộc gặp gỡ này, thật quá mãnh liệt. Cuộc gặp gỡ ấy thay đổi cuộc đời Thánh Phaolô tận gốc. Trong tương quan này, người ta có thể và phải nói về một cuộc hoán cải. Cuộc gặp gỡ này là trung điểm của bài tường thuật của Thánh Luca, là người rất có thể đã dùng một câu chuyện chắc được bắt đầu từ cộng đồng Đamascô. Sắc thái địa phương gợi ra điều này qua sự hiện diện của Ananias và tên của cả con đường cũng như người chủ của ngôi nhà mà Thánh Phaolô đã ở (Cv. 9:11).

Loại nguồn tài liệu thứ nhì về cuộc trở lại là chính các Thư của Thánh Phaolô. Ngài đã không bao giờ nói về biến cố này cách chi tiết; cha nghĩ rằng ngài cho rằng mọi người đều biết những điều chính yếu của câu chuyện của ngài. Tất cả đều biết rằng từ việc là một người bắt đạo, ngài biến đổi thành một Tông Đồ nhiệt thành của Đức Kitô. Và điều này không xảy ra sau một suy tư riêng của ngài, nhưng từ một biến cố mãnh liệt, từ một cuộc gặp gỡ với Đấng Phục Sinh. Mặc dầu không được nói đến cách chi tiết, nhưng ngài đã nói về biến quan trọng nhất này, đó là, ngài cũng là một chứng nhân cho sự sống lại của Chúa Giêsu, mặc khải mà ngài đã trực tiếp nhận được từ Chính Chúa Giêsu, cùng với sứ vụ làm Tông Đồ.

Văn từ rõ ràng nhất về phương diện này được tìm thấy trong bài tường thuật của ngài về điều gì là tâm điểm của lịch sử cứu độ: cái chết và sống lại của Chúa Giêsu và những cuộc hiện ra với các nhân chứng (1Cor. 15).

Bằng những lời của truyền thống rất cổ xưa, mà ngài cũng nhận được từ Hội Thánh ở Giêrusalem, ngài nói rằng Chúa Giêsu đã chịu đóng đinh và chết, và sau khi sống lại Người đã hiện ra trước hết với Kêpha, rồi với Nhóm Mười Hai, và sau đó với 500 anh em mà đến nay vẫn còn sống, rồi với Thánh Giacôbê, rồi với tất cả các tông đồ.

Và ngài thêm vào bài tường thuật mà ngài nhận được từ truyền thống rằng: "Sau cùng Người cũng đã hiện ra với tôi" (1 Cor 15:8). Như vậy ngài xác nhận rằng đó là nền tảng của việc tông đồ và đời sống mới của ngài. Cũng có những đoạn văn khác mà trong đó nhắc đến cùng một điều: "Đức Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, nhờ Người chúng tôi nhận được ân sủng và chức vụ Tông Đồ" (x. Rom 1:5); và ở chỗ khác: "Tôi đã chẳng thấy Chúa Giêsu, Chúa chúng ta sao?" (1 Cor 9:1), những lời mà ngài dùng để ám chỉ điều mà mọi người đều biết. Cuối cùng, chúng ta tìm thấy đoạn văn đầy đủ nhất trong Thư gửi tín hữu Galatê 1:15-17: "Nhưng khi Đấng đã để tôi riêng ra ngay từ trong lòng mẹ, và đã gọi tôi bằng ân sủng của Ngài, đã vui lòng mặc khải Con của Ngài cho tôi, ngõ hầu tôi rao giảng về Người giữa các Dân Ngoại, tôi đã lập tức không bàn thảo với người phàm, tôi cũng không lên Giêrusalem để gặp các vị đã là Tông Đồ trước tôi, nhưng tôi đã qua Arabia, rồi lại trở về Đamascô". Trong bài "tự bào chữa" này ngài đã nhấn

mạnh cách quả quyết rằng ngài cũng là một nhân chứng thật của Đấng Phục Sinh, rằng ngài có một sứ vụ nhận được trực tiếp từ Đấng Phục Sinh.

Chúng ta có thể thấy rằng cả hai nguồn tài liệu, sách Tông Đồ Công Vụ và các Thư của Thánh Phaolô, đều đồng quy về một điểm căn bản: Đấng Phục Sinh đã nói với Thánh Phaolô, mời gọi ngài vào sứ vụ Tông Đồ, làm cho ngài thành một Tông Đồ thật, một nhân chứng cho việc sống lại, với một nhiệm vụ đặc biệt là công bố Tin Mừng cho Dân Ngoại, cho thế giới Hi-La. Và, đồng thời, Thánh Phaolô đã học rằng, mặc dù ngài có liên hệ ngay với Đấng Phục Sinh, ngài vẫn phải hiệp thông với Hội Thánh, được rửa tội, và sống hòa hợp với các Tông Đồ khác. Chỉ trong sự hiệp thông với mọi người này mà ngài sẽ có thể trở thành một Tông Đồ thật sự, như ngài đã viết rõ trong Thư Thứ Nhất gửi tín hữu Côrintô: "Dù tôi hay các vị ấy, thì chúng tôi đều rao giảng như thế, và anh em đã tin như thế" (15:11). Chỉ có một tuyên ngôn về Đấng Phục Sinh, bởi vì chỉ có một Đức Kitô duy nhất.

Như chúng ta thấy trong những câu này, Thánh Phaolô không bao giờ cắt nghĩa giây phút ấy như một biến cố trở lại. Tại sao? Có nhiều giả thuyết, nhưng lý do thì thật hiển nhiên. Sự thay đổi này của cuộc đời ngài, sự biến đổi toàn thể con người của ngài không phải là kết quả của một tiến trình tâm lý, của một sự trưởng thành hoặc sự tiến hóa về trí tuệ và luân lý, nhưng đến từ bên ngoài: nó không phải là kết quả của suy nghĩ mà là của việc gặp gỡ Đức Chúa Giêsu Kitô. Theo nghĩa này thì nó không đơn thuần là một cuộc hoán cải, một sự trưởng thành của cái "tôi" của ngài, mà là chết và sống lại đối với chính ngài: một đời sống của ngài đã chết đi và một đời sống mới đã sinh ra với Đức Kitô Phục Sinh. Không có một cách nào khác có thể cắt nghĩa việc đổi mới này của Thánh Phaolô. Tất cả những phân tích về tâm lý không thể làm sáng tỏ hay giải quyết được vấn đề. Chỉ có một biến cố, cuộc gặp gỡ đầy nhiệt tình với Đức Kitô là chìa khóa để hiểu điều gì đã xảy ra: chết và sống lại, sự đổi mới do Đấng là người đã tỏ mình ra và nói với ngài. Chỉ trong nghĩa sâu xa hơn này mà chúng ta có thể và phải nói về hoán cải. Cuộc gặp gỡ này là một canh tân thật sự có thể thay đổi ngài mọi mặt. Giờ đây một người có thể nói rằng những gì trước đây là thiết yếu và căn bản đối với mình, bây giờ trở thành "rác rưởi" cho mình; không còn là "được" nữa mà là thua thiệt, bởi vì bây giờ chỉ có đời sống trong Đức Kitô mới là điều đáng kể. Tuy nhiên, chúng ta không được nghĩ rằng Thánh Phaolô mù quáng giam mình vào một biến cố.

Trên thực tế, điều trái ngược đã xảy ra, bởi vì Đức Kitô Phục Sinh là ánh sáng của chân lý, là ánh sáng của Chính Thiên Chúa. Điều này làm cho tâm hồn ngài trở nên đại lượng và mở ra cho tất cả mọi người. Vào giây phút ấy, ngài đã không

mất những gì là chân thật và tốt lành trong cuộc đời ngài, trong di sản của ngài, nhưng ngài đã hiểu sự khôn ngoan, chân lý, và chiều sâu của Lễ Luật và các ngôn sứ một cách mới mẻ; ngài đã chiếm hữu nó một cách mới. Đồng thời, lý trí của ngài mở ra đối với sự khôn ngoan của Dân Ngoại. Nhờ đã hết lòng mở chính mình ra cho Đức Kitô, ngài trở nên có khả năng tham gia vào các cuộc đối thoại rộng rãi hơn với mọi người, ngài làm cho mình trở nên mọi sự cho mọi người. Như thế ngài có thể trở thành Tông Đồ Dân Ngoại.

Bây giờ chúng ta hãy nhìn đến tình trạng của chúng ta. Điều này có ý nghĩa gì đối với chúng ta? Nó có nghĩa rằng đối với chúng ta, Kitô giáo cũng không phải là một triết lý mới hay là một luân lý mới. Chúng ta chỉ là Kitô hữu nếu chúng ta gặp gỡ Đức Kitô. Đương nhiên là Người không tỏ mình ra cho chúng ta một cách không thể cưỡng lại được và sáng lạn như Người đã tỏ ra cho Thánh Phaolô để làm cho ngài thành Tông Đồ Dân Ngoại. Tuy thế, chúng ta cũng có thể gặp gỡ Đức Kitô trong việc đọc Thánh Kinh, trong cầu nguyện, trong đời sống phụng vụ của Hội Thánh. Chúng ta có thể chạm đến Trái Tim Đức Kitô và cảm thấy Người chạm đến trái tim chúng ta. Chỉ trong liên hệ cá nhân này với Đức Kitô, chỉ trong cuộc gặp gỡ với Đấng Phục Sinh, mà chúng ta mới thật sự trở thành những Kitô hữu. Và bằng cách này, lý trí chúng ta mở ra, toàn thể sự khôn ngoan của Đức Kitô mở ra cùng với tất cả sự sung mãn và chân lý. Cho nên, chúng ta hãy cầu xin Chúa soi sáng cho chúng ta, để trong thế giới của chúng ta, Người sẽ ban cho chúng ta được gặp gỡ sự hiện diện của Người, và như thế ban cho chúng ta một đức tin sống động, một tâm hồn rộng mở, và một đức ái vĩ đại đối với mọi người, [một đức ái] có khả năng canh tân thế giới.

Phaolô Phạm Xuân Khôi chuyển ngữ

VietCatholic News (Thứ Sáu 05/09/2008) ■

Con Người, Cá Tính và Nhân Cách

Nguồn: Reflections II, In Search of Oneself của Eduardo Bonnín.

Ông Eduardo Bonnín được biết đến với việc sử dụng phiếu liệt kê (index cards) để viết ra những suy nghĩ của mình. Ông đã sử dụng thông tin này như một dàn bài khi ông nói chuyện với khán giả. Một số phiếu liệt kê ghi lại một ý nghĩ hoặc một ý tưởng duy nhất, nhưng một số phiếu khác là những dàn bài cụ thể. Vì một phần ý tưởng quan trọng của ông Eduardo Bonnín được ghi lại trên phiếu liệt kê, chúng có thể được viết lại theo định dạng mà mọi người đều có thể truy cập. Bằng cách này, suy nghĩ của ông có thể được xuất bản thành sách để mọi người cùng thưởng thức.

Những tuyên bố sau đây là về **Con người, Cá Tính và Nhân Cách** được viết bởi ông Eduardo Bonnín.

- ◆ Trong Cursillo, con người là tiêu điểm của mối quan tâm của chúng ta.
- ◆ Con người là sự phản ánh, biểu hiện và là sự sáng lạn của kế hoạch cụ thể của Thiên Chúa cho nhân loại.
- ◆ Bạn không thể đánh giá bất cứ ai từ bên ngoài, bởi vì một người biểu hiện chính xác nhất con người của họ qua ý định của mình.
- ◆ Một người bộc lộ rõ nét bản thân ở mức độ lớn hơn và sâu xa hơn qua phản ứng của họ hơn là qua hành động của họ.
- ◆ Từ tạo thiên lập địa, con người về cơ bản thì như nhau, họ không thay đổi, nghĩa là họ luôn chạy trốn nỗi sợ hãi và hướng đến những khát vọng của họ.
- ◆ Những người hài lòng với cách “Làm Thế Nào” - một cách để thực hiện ước muốn cá nhân - chỉ có thể tuân thủ các quy tắc. Trong khi đó, những người để tâm về vấn đề TẠI SAO của sự việc thì có khả năng thể hiện các tiêu chuẩn.
- ◆ Con người ảnh hưởng thế giới qua niềm xác tín của họ; họ thúc đẩy sự tác động của họ đến mọi người qua quyết định của họ và hỗ trợ nó qua khuynh hướng của họ.
- ◆ Con người có bốn nền tảng nội tại : **Sự Thật** : mang lại ý nghĩa cho cuộc sống; **Sự Tốt Lành** : nuôi dưỡng niềm vui; **Tình Bạn** : nuôi dưỡng sự khích lệ; và **Nghệ Thuật** : đó là sự thưởng ngoạn về cuộc sống.
- ◆ Trong mỗi chúng ta có ba chiều kích: con người, nhân vị và nhân cách của chúng ta, qua đó chúng ta dần dần thể hiện, truyền đạt và làm cho phong cách sống của mình trở nên rõ rệt.

(www.natl-cursillo.org * Bản Tin Trung Ương – Tháng 4 2019)

Nét Đẹp Của Hội Nhóm

Hội nhóm trong Phong Trào Cursillo là một nét đẹp và là căn bản nối kết làm thăng hoa tình bạn trong Chúa Giêsu trong Phong Trào.

Hội nhóm bắt nguồn từ hội nhóm đầu tiên Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần, là một sự hiệp nhất tuyệt vời, là chứng từ tuyệt hảo nhất, là hạt nhân tiên khởi, là truyền thống rất đẹp, rất thiêng liêng trong đạo Công Giáo của chúng ta.

Mười một tông đồ yêu quý của Chúa Giêsu, sau khi được lãnh nhận Chúa Thánh Thần, các tông đồ đi rao giảng Tin Mừng đã tiếp tục phát triển các nhóm hiệp thông và các nhóm tư gia trong các cộng đoàn... *“Các tín hữu chuyên cần nghe các tông đồ giảng dạy, luôn hiệp thông với nhau, siêng năng tham dự Lễ Bẻ Bánh và cầu nguyện không ngừng...” (Cv 2, 42).*

Cộng đồng Giáo Hội được sinh ra từ các nhóm này *« được toàn dân thương mến. Và Chúa cho cộng đoàn mỗi ngày có thêm những người được cứu độ » (Cv 2, 47).* Đây chính là hạt mầm sống động tốt đẹp trong việc truyền giáo.

(Giáo Hội Nam Hàn, cộng đoàn Yoido Full Gospel Church đã dùng mô thức này của Giáo Hội Tiên Khởi, họ thành lập được 20.000 nhóm nhỏ (2007). Đây là một cộng đoàn được cả thế giới công nhận là một mô hình kiểu mẫu, phát triển đức tin cách mạnh mẽ nhất).

Hội nhóm là một phương tiện để mỗi người sống và tìm cách sống đạo chung với nhau, chia sẻ tình bạn hữu thấm thiết với nhau. Một Kitô hữu đích thực thì cần chia sẻ với nhau về đời sống đời thường và đời sống đức tin. **Hội nhóm có tính cách vừa thân mật vừa cởi mở, vừa cá nhân vừa Hội Thánh vừa nhận lãnh vừa chia sẻ ân sủng của đời mình, tất cả « chúng ta chỉ là một thân thể trong Đức Kitô, mỗi người liên đới với những người khác như những bộ phận của một thân thể » (Rm 12, 5).**

Phong Trào Cursillo rất chú tâm đến việc tạo lập và kết hợp những nhóm thân hữu. Những buổi hội như thế để duy trì các khóa Cursillo cuối tuần, hầu nâng đỡ và gìn giữ những kinh nghiệm sống đức tin, làm cho tinh thần này được ghi nhớ mãi

như một kinh nghiệm sống thường trực, giúp Cursillista trở nên Kitô hữu đích thực.

Với cá nhân tôi, sau khóa tĩnh huấn 3 ngày tôi nhận ra đây chính là muối, là men của Phong Trào để phát triển tình bạn với nhau trong tình bạn với Chúa Kitô.

Nét đẹp của hội nhóm là làm cho tình thân, tình thương yêu trong Chúa Kitô phát triển... và từ đó cuộc sống đạo của chúng ta trở nên sâu sắc.

Nét đẹp của hội nhóm là một sự chia sẻ cuộc sống tâm linh của mỗi Cursillista, mà ta xác tín mình là một bộ phận trong Nhiệm Thể Chúa Kitô. (đây là một hành động thiêng liêng khi ta đang thực hiện trách nhiệm tín điều Các Thánh Thông Công).

Nét đẹp nhất trong hội nhóm là tình thân trong tình bạn với nhau và với Chúa. Nhờ đó mỗi cá nhân từng ngày một dần dần sẽ nên trọn lành và chính là những cột trụ của Phong Trào.

Nét đẹp của hội nhóm, là sự nối kết sự hiệp nhất tiên khởi là sự hiệp nhất của Ba Ngôi Thiên Chúa. Chỉ ba tới 5 người thực hiện *« sống cho nhau, sống với nhau »* trong tinh thần tự do và tự nguyện. Mỗi người có một cách riêng sống đạo thì bổ túc cho nhau trọn vẹn một *« nhân cách con người Kitô giáo »*.

Nét đẹp của hội nhóm là sinh hoạt đều đặn, liên tục và sắp xếp chuẩn bị kỹ càng những gì mình muốn chia sẻ cuộc sống trong tuần qua, theo sát nội quy của Phong Trào, tập trung ở *« mến Chúa yêu người »*.

Nét đẹp của hội nhóm là cơ hội chúng ta được gặp nhau để chia sẻ cho nhau ân sủng của Chúa hầu tăng thêm sức mạnh cho nhau. Nhờ phương pháp này mà chúng ta giữ vững được tinh thần trên con đường thánh hóa bản thân và trở nên chứng nhân cho Chúa.

Elisabeth Nguyễn ■

Tham dự Ultreya lần này, tôi cảm thấy có nhiều điều “mới” và thú vị. “Mới” vì trở lại cách chia sẻ “cũ” theo nhóm, mà đã khá lâu không thấy áp dụng trong Utreya. Thú vị vì tôi được vào nhóm chia sẻ hai chữ “BÌNH AN” của Chúa ban cho các môn đệ Ngài trong đoạn Tin Mừng.

Trong cách nhìn của tôi, sự bình an thời buổi này là một thứ xa xỉ phẩm trong xã hội ngày nay. Con người quay cuồng với biết bao là biến động từng ngày, từng

giờ vì thông tin được cập nhật liên tục trên các trang mạng xã hội, mà thường là những tin không vui trên thế giới, những tin đưa con người đi đến chỗ huỷ diệt bởi chiến tranh, bởi sự cạnh tranh quyền lực, chiếm hữu tài nguyên thiên nhiên, làm giàu bằng nhiều phương cách bán rẻ lương tâm... Trong khi đó, trong hội nhóm tôi lại được thanh thản nghe các anh chị chia sẻ giá trị của chữ bình an trong đoạn Tin Mừng theo Thánh Gioan, một sự bình an không như thế gian ban tặng, sự bình an sâu thẳm trong tâm hồn, bình an ngay khi đối diện với những thử thách của cuộc đời.

Qua các chia sẻ của nhóm, tôi hiểu hơn về ý nghĩa của sự bình an : Sự bình an chỉ được Chúa trao ban cho những ai biết đặt niềm tin và phó thác nơi Ngài. Khi chúng ta cảm nhận sự bình an trong tâm hồn là chính lúc Chúa đang ở cùng chúng ta, nhờ đó mọi lời nói, việc làm của chúng ta đều được Chúa hướng dẫn, tránh được sự nóng giận, tránh được những lời nói có thể làm xúc phạm người anh em mình, tránh một thái độ kiêu ngạo, v.v... Trong bài Tin Mừng sau khi Chúa chịu chết và sống lại, Ngài đến với các môn và ban bình an cho các ông để

xua tan nỗi sợ hãi người Do Thái và mối ngờ vực việc Ngài sống lại. Khi nhận được bình an Chúa ban, các môn đệ đã trở nên can đảm đón nhận sứ mạng Chúa trao “*Cha đã sai thầy, thầy cũng sai anh em*”. Như vậy được Chúa ban sự bình an đồng nghĩa được Chúa ban thêm Đức Tin và lòng can đảm để chúng ta có thể bước đi trên hành trình của mình - hành trình ngày thứ tư - hành trình tìm đến những tâm hồn bất an vì chưa nhận biết Thiên Chúa.

SỰ BÌNH AN

Ý Chúa luôn luôn là điều tốt nhất cho chúng ta, hầu như mọi người trong nhóm đều xác quyết điều đó, nhưng họ

cũng đã nhắc lại hành trình vác thập giá của mình trên đường đời, vác luôn cả sự đau khổ, sự than thân trách phận vì không thể tin ý Chúa lại thể hiện trong thập giá này. Khi bình tâm nhìn lại chặng đường dài của cuộc đời mới nhận ra bóng hình Chúa luôn đồng hành và đỡ nâng để hôm nay niềm tin được trưởng thành hơn và bình an tràn ngập đường về nhà Cha, dù vẫn ý thức đó là con đường hẹp, chông gai vẫn còn giăng mắc bước chân.

Lạy Chúa xin cho chúng con bước đi trong sứ mạng của mình với niềm tin, và niềm hy vọng, dù tiếng cười nhiều khi vẫn còn hòa trong nước mắt của sự yếu đuối và mỏng dòn, nhưng xin cho chúng con luôn được ở trong sự Bình an của Chúa.

Anna P. ■

ĐỨC MARIA, MẪU GƯƠNG NGƯỜI MẸ LÝ TƯỞNG

« Chào bà Maria đầy ơn phúc », lời chào của Thiên thần Gabriel làm cho người thiếu nữ Maria thành Nazareth sửng sốt kinh ngạc. Khi hiểu ra mình được Thiên Chúa chọn để làm Mẹ Ngôi Hai Thiên Chúa, Maria đã tin tưởng khiêm nhường thưa hai tiếng "xin vâng". Đây là sự lựa chọn duy nhất cho một sứ mạng duy nhất Thiên Chúa dành cho Maria. Maria luôn ghi nhớ điều đó và suốt đời Mẹ chỉ sống theo sự chọn lựa của Chúa. Với hai tiếng "xin vâng" Đức Maria để Chúa Thánh Thần hướng dẫn đời mình, hoàn toàn tuân phục thánh ý Chúa, kết hợp với Chúa. Đức Giáo Hoàng Paul VI nói vào ngày 30/3/1973 : « Chúng ta cần phải biết nhiều về Mẹ Maria là mẫu gương chân thật, lý tưởng, tuyệt diệu, không chỉ cho những ai được hưởng ơn cứu độ, mà cho những người đang trên hành trình đức tin ».

Chính Thiên Chúa muốn và chuẩn bị cho chúng ta có một người Mẹ trên trời khi tạo dựng Maria. Các Kitô hữu yêu mến tôn sùng Maria là mẫu gương người mẹ lý tưởng. Tại sao ?

Qua từng giai đoạn trong đời sống trần gian, Đức Maria là mẫu gương người Mẹ lý tưởng cho chúng ta là các con của Mẹ noi theo.

Thiên Chúa đã yêu thương ưu ái tạo dựng Maria, người trinh nữ thành Nazareth, hoàn toàn thánh thiện, xinh đẹp tinh tuyền, được đặc ân vô nhiễm nguyên tội và tràn đầy ân sủng để

mang trong cung lòng con Thiên Chúa. Ngài ban cho Mẹ Thiên Chúa những nhân đức tuyệt vời :

Mẹ hiền lành, khiêm nhường khi xưng mình là tôi tớ của Chúa.

Mẹ tin tưởng, phó thác, vâng phục khi cúi đầu xin vâng như lời Thiên thần truyền.

Mẹ được làm Mẹ Thiên Chúa nhưng vẫn đồng trinh.

Mẹ hy sinh khi chia sẻ và hiệp thông với Chúa Giêsu, con Mẹ, trong công trình cứu độ nhân loại.

Từ lúc nói xin vâng, Maria sống hoàn toàn cho Chúa, vì Chúa và trong Chúa. Suốt cuộc đời trần gian, nơi Thánh gia, tuy khó nghèo nhưng an bình hạnh phúc, Mẹ đã chu toàn bốn phận người vợ, người mẹ với thật nhiều tình yêu thương. Mẹ chăm lo nhà cửa, bếp núc, vá may, làm cho ngôi nhà Nazareth sạch sẽ thơm mát. Mẹ dạy trẻ thơ Giê su về căn bản của đạo Do thái, học Thánh vịnh. Mẹ ra ngoài gặp gỡ tiếp xúc những bạn láng giềng bên giếng nước, nơi quăng trường. Mẹ dạy chúng ta rằng, việc nên thánh không phải chỉ dành cho những ai xuất chúng phi thường, không phải là làm nên những việc to lớn vĩ đại nhưng làm những việc nhỏ bé tầm thường hằng ngày, bằng tất cả tấm lòng yêu thương.

Lòng Mẹ Maria tràn ngập tình yêu, luôn để tâm đến nhu cầu của những người xung quanh Mẹ. Trong tiệc cưới Cana, là khách mời, Mẹ cũng nhận thấy tiệc chưa xong mà rượu đã hết. Kín đáo tế nhị, Mẹ nói nhỏ với Giêsu, con Mẹ : « Họ hết rượu rồi ». Mẹ tin tưởng và xin Giêsu một phép lạ. Mẹ nói với các gia nhân : « Người bảo gì hãy làm theo như lời Người ». Nhờ lời Mẹ khẩn cầu, Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên, biến nước lã thành rượu ngon để tiệc cưới tiếp tục vui. Mẹ luôn chăm chú theo dõi và lo lắng cho mỗi người chúng ta. Mẹ ghi nhận những thiếu thốn vì nghèo đói, thiếu thốn tâm linh, thiếu Tin, Cậy, Mến nơi các con của Mẹ và khẩn xin Chúa Giêsu cho chúng ta. Đức Maria là Mẹ dịu hiền, là Đấng giàu lòng thương xót như Chúa Giêsu là Đấng giàu xót thương. Nơi đây, chúng ta nhận thấy Đức Maria thật gần gũi với con của mình và hết lòng tin tưởng vào Chúa Giêsu.

Cuộc đời trần gian của Đức Mẹ trải qua bao gian truân đau buồn lúc đưa hài nhi bé bỏng trốn sang nước Egypte xa lạ. Mẹ lo âu khi thất lạc con trẻ Giêsu ba ngày trong thành

Giêrusalem. Mẹ đau lòng nát dạ theo con yêu dấu lên đồi Calvê. « Càng cảm thấy mình bất lực, càng thêm khổ đau. Dưới chân Thánh giá, Mẹ bất lực hoàn toàn : nhìn con thân yêu lòng Mẹ càng tan nát. Nhưng Mẹ đứng vững để Mẹ ấp ủ con những khi con cảm thấy bất lực trước đau khổ » (x sách Đường Hy Vọng số 944). Và Đức Hồng Y Thuận cũng viết « Dưới cây Thánh giá, Mẹ Maria đạt đến mức độ anh hùng của mọi nhân đức : hiền lành, khiêm nhượng, thanh lặng, nhẫn nại, tin tưởng, cậy trông, yêu mến » (sách Đường Hy Vọng, số 495). Mẹ đã đồng công với Giêsu trong chương trình cứu độ muôn dân bằng cách âm thầm hiến dâng và kết hợp nỗi đau của Mẹ vào nỗi đau của Giêsu con yêu quý của Mẹ.

Qua lời trần trối của Đức Giêsu, Mẹ Maria trở thành Mẹ của Gioan, môn đệ thân thương của Chúa và trở thành Mẹ của Giáo hội, Mẹ của nhân loại. Sau cuộc tử nạn của Chúa Giêsu, Mẹ can đảm hiện diện, cùng cầu nguyện, nâng đỡ các môn đệ đang hoang mang lo sợ. Nhờ ơn Chúa Thánh Thần, nhờ Mẹ, Giáo Hội Công giáo được sơ khai, trưởng thành và tồn tại đến ngày nay.

Sau khi kết thúc đời sống thế trần, Mẹ Maria được Thiên Chúa đưa về Trời cả hồn và xác. Mẹ là Nữ Vương Thiên đàng, Nữ vương các Thiên thần, các Thánh, vinh quang, sáng ngời, « đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời ».

Nhưng sứ mạng của Mẹ ở trần gian vẫn tiếp tục vì Mẹ quá thương yêu con cái của Mẹ đang sống trong đau khổ của tội lỗi, chiến tranh, bệnh tật. Biết bao lần Mẹ đã hiện xuống mời gọi các con của Mẹ ăn năn thống hối, lần hạt Mân

Côi, trở về với Chúa. Từ Lộ Đức, Fatima, đến Guadeloupe, Lavang, Đức Maria đến ban ơn lành, cứu nhân gian thoát khỏi chiến tranh, chữa lành những người đau yếu. Là Đấng trung gian các ơn, Đức Trinh Nữ ban ơn lành cho tất cả những ai đến cầu xin Mẹ cứu giúp chở che.

« Lạy Thánh nữ Đồng Trinh Maria, là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, xin bầu chữa cứu giúp

mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhậm lời ». Kinh Hãy nhớ là bằng chứng rõ ràng cho chúng ta thấy lòng từ bi nhân ái của Mẹ.

Người Kitô hữu mến yêu, tôn sùng Mẹ Maria, trao tặng cho Mẹ những tước hiệu thật xứng với danh Mẹ như : Đức Mẹ tuyền vẹn mọi đàng, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Đức Bà là cửa Thiên đàng, Đức Bà an ủi kẻ âu lo, Nữ Vương ban sự bình an, Nữ Vương hòa bình, còn nữa và còn nữa., không sao kể hết những lời ngợi khen Mẹ. Chính Đức Mẹ đã dạy chúng ta lần chuỗi Mân Côi, suy nhớ lại cuộc sống thế trần của Chúa Giêsu và của Mẹ, qua những mầu nhiệm Vui, Sáng, Thương, Mừng để chúng ta noi theo gương sống của Chúa, của Mẹ trên đường lữ thứ trần gian.

Mẹ Maria yêu thương nhân loại, Mẹ muốn tất cả con cái của Mẹ được hưởng ơn Cứu độ, được rỗi linh hồn. Niềm vui của Mẹ là thấy chúng ta trưởng thành trong đức tin, lớn lên trong ân phúc, trong bác ái yêu thương, trong hy vọng phục sinh với Chúa Kitô.

Đức Maria quan tâm và cầu bầu cho con cái trần gian với trái tim nồng nàn tình yêu và tấm lòng khoan dung đại lượng của một người mẹ. Một Mục sư Tin lành, sau khi trở về cùng Giáo Hội Công giáo, đã chia sẻ : « bên Công giáo thật ấm áp vì có một người Mẹ đầy tình thương ».

Thiên Chúa ban cho chúng ta Mẹ Maria là mẫu gương lý tưởng, chúng ta hãy chiêm ngắm ca ngợi Mẹ. Hãy cố gắng rèn luyện, bắt chước các nhân đức của Mẹ, khiêm nhượng, hiền lành, yêu thương.

Hãy chạy đến với Mẹ những khi vui buồn, sợ khổ với niềm cậy trông và hãy sống tâm tình hiếu thảo với Mẹ Thiên Chúa và cũng là Mẹ hiền yêu dấu của chúng ta.

Hôm nay, Chúa nhật 26 tháng 5, toàn nước Pháp mừng lễ Các Bà Mẹ. Xin thương chúc các bà mẹ đang hiện diện trong ngày Đại hội Ultreya cũng như những bà mẹ vắng mặt được tràn đầy hồng ân Thiên Chúa và tình yêu thương của Mẹ Maria. Và mong chúng ta yêu mến Mẹ nhiều hơn.

Nhật Thu ■

« Chúng ta cần phải biết nhiều về Mẹ Maria là mẫu gương chân thật, lý tưởng, tuyệt diệu, không chỉ cho những ai được hưởng ơn cứu độ, mà cho những người đang trên hành trình đức tin ».

ĐTC Phaolô VI

Khi gặp bà Marie-Odile ở thánh lễ chiều thứ năm vừa qua, tôi giật mình vì thấy bà ốm đi nhiều quá ! Lần chót chúng tôi cùng đến nhà thờ chính của giáo xứ này chỉ mới cách đây hai tuần mà cơn bệnh Al-

Tình yêu cuối đời

zheimer (bà đã bị từ nhiều năm qua) khiến sắc vóc bà tiêu tụy thật đáng thương. Chồng của bà cũng lộ vẻ mệt mỏi, sự nhẫn nại của ông dường như đã giảm dần theo độ tăng trưởng của những phiền muộn hằng ngày vì bận lo chăm sóc người vợ già ốm đau. Mặc dầu vậy, chưa có thánh lễ nào, trong tuần hay các chúa nhật và lễ trọng, mà ông đến nhà thờ một mình. Kể ra bà cũng có sức khỏe khá dẻo dai, dù đầu óc đã dần đi vào một vùng trời lạ lẫm chỉ có mình bà lạc loài trong đó. Bà loay hoay thế nào cũng không thoát ra được, và người thân chung quanh cũng không ai có thể xâm nhập vào... Trước đây, mỗi lần bà ngồi không yên, hay cứ chực đứng lên để bỏ đi, ông chồng thường níu chặt tay bà để kéo bà ngồi xuống. Và bà luôn tỏ vẻ biết lỗi rồi nép sát đầu vào vai ông, như trẻ thơ nép vào lòng mẹ sau khi té đau hay làm điều gì sai trái và bị mẹ rầy. Vậy mà lần này tôi thấy bà không còn hiểu động nữa. Bà ngồi im lìm, đầu gục xuống mệt mỏi. Hôm ấy trời nắng đẹp, ông diện cho bà quần jean xanh, áo chemise có sọc nhỏ nhiều màu và cái nón casquette. Tôi nhìn những lọn tóc quăn nửa vàng nửa bạc trắng, lưa thưa sau vành nón mà tưởng tượng ra nét đẹp của một phụ nữ người Pháp tên là Marie-Odile của những ngày còn xuân sắc. Vợ chồng họ về với nhau đã được 50 năm. Cách đây gần một năm, sau một thánh lễ chúa nhật, cha sở có mời họ lên trước cộng đoàn để mọi người vỗ tay chúc mừng. Đó là đôi vợ chồng đã cống hiến gần như suốt cả quãng thời gian sống ở thành phố này cho giáo xứ địa phương, với nhiều công việc khác nhau tùy theo nhu cầu của cộng đoàn. Lúc đó bệnh bà chưa nặng tuy nét mặt đã ngơ ngác lắm rồi, trên môi bà luôn nở nụ cười hiền hòa dễ mến, và nhất là tay bà luôn quàng chặt cánh tay ông.

Đặc biệt tôi có một kỷ niệm đáng nhớ với Marie-Odile, cũng là dịp duy nhất cho phép tôi có thể chạm vào người bà một cách thân thương. Trong thánh lễ chúa nhật đó, vợ chồng bà ngồi sau lưng tôi. Đến phần quyên 'tiền giở', tôi tìm cái sắc tay để bên cạnh thì mới hay là nó biến đâu mất tiêu ! Người nhà tôi phụ nhau tìm dưới đất, trước mặt, sau lưng, sau đó những người ngồi trên và sau hàng ghế của tôi cũng 'nhập cuộc'. Tim tôi như bị bóp nghẹt và tay chân tôi lạnh toát vì trong cái sắc đó có tất cả giấy tờ tùy thân

cùng các thẻ tín dụng của tôi. Trong lúc mọi người còn đang hoang mang, bỗng có ai khều nhẹ lưng tôi, thì ra đó là chồng bà Marie-Odile. Ông đưa cho tôi cái sắc, trong khi bà bẽn lễn nhìn tôi ! Ông chồng luôn miệng xin lỗi tôi với

lý do bà « không được tỉnh táo » nên đã lén lấy cái sắc của tôi lúc không ai chú ý và giấu ra sau lưng. Tôi trả lời là tôi hiểu bệnh của bà, và tôi không giận gì cả. Đến lúc mọi người chúc bình an cho nhau, tôi đưa tay ra định nắm lấy tay Marie-Odile thì bà hoảng sợ, co người lại và nhìn tôi lấm lét. Trong một quyết định rất nhanh chóng, tôi ôm lấy bà và hôn lên má bà với lời chúc bình an. Bà mở to mắt nhìn tôi, rồi bà mỉm cười thật dễ thương. Dường như nụ cười đó liền mọc cánh bay nhanh sang

người bạn đời của bà, vì cùng lúc ông cũng nhìn vợ mình và mỉm cười thật tươi. Ở cuối cuộc đời cùng đi những bước chập choạng bên nhau, có lẽ nụ cười của ông đã dần ít hơn so với những cái nhíu mày, những câu rầy la, những lần bực tức vì người vợ tật nguyên làm nhiều chuyện khiến ông đau đầu...

Trước khi ra về, tôi mới để ý thấy chồng bà Marie-Odile cũng mặc quần jean, áo chemise có những sọc nhiều màu như vợ mình, và đầu ông cũng đội mũ casquette. Người đời hay gọi đó là « áo quần tình nhân » phải không ? Riêng tôi lại chợt nhớ đến lời Kinh Thánh « *Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly.* » (Mt 19,6). Ngay trong cách phục sức, họ cũng là « tuy hai mà một ». Sống trọn nghĩa tình của cuối cuộc hành trình lữ thứ trần gian, họ đã âm thầm cùng nhau lập lại lời thề hứa của bí tích hôn phối : « *Anh nhận em... khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi ốm đau cũng như lúc mạnh khỏe, để yêu thương và tôn trọng em mọi ngày suốt đời anh* ».

Trong đại gia đình Cursillo của tôi cũng có nhiều đôi « uyên ương cursillista » lớn tuổi mà tôi rất kính phục. Ngoài lời thề hứa của ngày hôn lễ, tôi tin chắc rằng tình yêu cuối đời của họ vẫn mãi nồng thắm vì họ còn có một lời hứa thứ hai không kém quan trọng của ngày mãn khóa học cuối tuần : « **Và con trông cậy vào *Ơn Thánh Chúa*** ». Chính *Ơn Thánh Chúa* là động lực, là lá chắn và thần dược giúp cho những đôi lứa trong PT Cursillo có thể tay trong tay lướt thắng những yếu đuối của bản thân, chấp nhận những khiếm khuyết của người bạn đời, để biết nhìn nhau và nhìn về cùng một hướng : **Thầy Chí Thánh Giêsu./.**

(cuối tháng 06.2019 *K.7) ■

Đường Chúa - lỗi con

Chuông điện thoại reo vào xế trưa. Sau lời chào hỏi thường lệ, câu chuyện không bình thường mà là một chuỗi trách móc từ đầu giây bên kia. Tôi ngỡ ngàng trước trạng thái kỳ lạ. Thay vì kìm hãm, giải thích cho một giải đáp ổn thỏa mặt tôi lại nóng bừng vì tức giận trước chuyện mà tôi cho là khiếm nhã, hỗn xược ; bởi thay vì tìm hiểu rõ sự việc lại là trách móc, lên án !

Nhà tôi thấy chuyện bất thường đã trách tôi sao nóng nảy vậy ?!

Chính tôi sau đó cũng nhận ra hành động thiếu kiểm soát vừa xảy ra chẳng hề phù hợp với dung mạo, với con đường tôi đang theo đuổi khi phải đối diện nghịch cảnh. Dù có những lập luận tự bào chữa kéo đến trấn an, bênh vực cho hành động của mình, nhưng như con thuyền trong sóng gió, tâm hồn tôi chìm trong chao đảo ! Từ thăm sâu vọng lên tiếng trách móc kèm theo lời nhắn nhủ « Hãy đi làm hòa với anh em mình ». Cách hành xử của con không hề phù hợp với đức ái trên hành trình con đang đi.

Giữa ranh giới ĐƯỜNG CHÚA và LỖI CON đưa tôi vào một cuộc chiến đấu giằng co : Chúa mời gọi tôi yêu thương như Ngài, ngược lại bản chất ngạo mạn, tự ái kéo ghì tôi lại, biện hộ cho mình trước những điều mà tôi cho rằng tôi

không phải là người gây ra chuyện. Tôi bị tổn thương và chủ thể gây ra chuyện phải chính là người cần tìm đến hàn gắn !

LỖI CON là vậy nhưng ĐƯỜNG CHÚA lại khác xa, ý Chúa lại càng không phải ý con. Tôi bức tức, nóng nảy trong khi Chúa vẫn nhân ái bao dung. Tôi làm tổn thương chi thể của Ngài, Chúa lại cho tôi thấy Ngài đang lo băng bó vết thương cho tôi.

Tôi đưa tay cầm điện thoại trong trạng thái như có bàn tay thúc bách. ĐƯỜNG CHÚA dẫn tôi vào quả không thành thang bằng phẳng, nếu không có ân sủng tôi đã không thể bước tới. Nhưng rồi tôi đã nhấn được số điện thoại bên kia, đã ôn tồn hàn gắn, làm hòa và ngày hôm sau gặp lại tôi đã có thể ôm chặt đối nhân trong vòng tay. Dẫu vậy vết thương còn để lại trong tôi dấu ấn của yều đuối, sa ngã. Các nhà tu đức từng không thuận tình với trạng thái buồn nản trước lỗi lầm. Trạng thái đang muốn kéo đôi chân tôi quy xuống ; đang muốn cướp đi con tim tím thác vào vòng tay Cha nhân hiền, Người đang đợi chờ « trở về ».

Cái gian truân do tội lỗi để lại như vết hằn khó phai. Kiêu căng tô đậm thêm dấu vết. Nó không buông tha mà kéo đến khuấy động cho mặt hồ tâm hồn tôi dậy sóng. Tôi cảm thấy thiếu vắng bình an. Tự cho rằng qua biến cố bản thân tôi đã mất đi hình hài, vóc dáng, uy tín trước tất cả những ai tôi gặp gỡ.

Bóng tối không buông tha tôi. Chân lý từng soi rọi lý tưởng tôi ôm ấp giờ đây đều mờ nhạt. Tôi như người lạc lối đứng giữa ngã ba đường, không tìm ra định hướng. Tôi muốn buông xuôi; muốn tìm cho mình một cõi riêng tư, qua cái triết lý « Ta đại, ta tìm nơi vắng vẻ ».

Một mình với ly cà-phê sáng vừa pha, tôi với tay mở Ipad muốn tìm một bản thánh ca, hay tài liệu về Lòng Thương Xót Chúa với mong muốn khóa lấp trống vắng, bất an đang bao trùm tâm hồn. Gặp đề tài : « Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa » của Thánh Nữ Faustina, chuyện tôi chưa hề gặp trước đây. Tôi có cảm nghiệm đây là sắp xếp của bàn tay quan phòng. Chăm chú lắng nghe đến độ quên ly cà-phê bên cạnh.

Ngay từ đầu trang nhật ký, tôi như đang đối diện với tấm kiếng vỡ đại phản chiếu dung mạo thật của tôi, con đường tôi đã và đang đi đạt tới mức nào ; những thử thách cần vượt qua thực chất được bao nhiêu ; tôi đã làm nên công trạng gì...?

Từ một thôn nữ nghèo chỉ được cấp sách tới trường vốn vẹn ba năm cho tới thời gian đầy thử thách trong đời sống tu trì, âm thầm trong bốn phận bếp núc, làm vườn, coi cổng. Những năm lâm trọng bệnh, rồi thời gian tâm hồn chìm trong tăm tối đến nỗi thánh nữ có cảm nghiệm như Chúa bỏ quên chị. Sau khẩn tập lần đầu, bệnh phổi tái phát. Giữa ngặt nghèo, mệt mỏi không nhận được ủi an nâng đỡ, ngược lại chị em cùng tu viện lại cho rằng chị giả vờ. Không chỉ đau khổ thân xác vì bệnh tật, mà tâm hồn

còn chìm trong tăm tối dày đặc, chỉ không còn thấy Chúa đồng hành. Không lời giải thích, ủi an nào có sức kéo chị ra khỏi trạng thái tăm tối đó, cho tới giờ phút Chúa xuất hiện cho thánh nữ nhìn ra ĐƯỜNG CHÚA đang dẫn chị đi, thánh ý Ngài đang thể hiện qua thử thách, đau khổ thể xác lẫn tâm hồn nơi chị.

Ba mươi năm cuộc đời thánh nữ, vị nữ tu Chúa Giêsu âu yếm gọi là ái nữ của Ngài chỉ thấy ngập tràn thử thách, hiểu lầm, bệnh tật, bóng đêm và đau khổ.

Chiêm ngắm hành trình thánh nữ Faustina đã trải qua, con đường môn đệ Đức Kitô, tôi chỉ còn biết mượn tâm tình, đôi mắt của môn đệ Phêrô ngày nào khi mắt tôi mở ra nhìn thấy bàn tay Chúa đã và đang dìu tôi bước tới. Tôi sụp lạy trong khấn khoản :

« **Lạy Chúa, xin hãy tránh xa con, vì con là kẻ có tội** » (Lc. 5,8)

Xin vực con đứng dậy, vui bước trong bản tình ca :

« *Xin cho con bước đi với Ngài. Xin cho con cùng vác vói Ngài, thập giá trên đường đời con đi.*

Xin cho con đóng đinh với Ngài. Xin cho con cùng chết với Ngài, để được sống với Ngài vinh Quang » (Con đường Chúa đã đi qua. Văn Chi)

Một sáng Mùa Chay Thánh
Trần nguyên Bình ■

Ủng hộ Phong Trào

Chị Phạm Thị Hoa	50,00 €
Anh Hồ Văn Bá	20,00 €
Chị Kim Rose	50,00 €
Anh Thành	50,00 €
AC Bé Ba Bordeaux	50,00 €
Anh Nguyễn Quang Trung	50,00 €
AC Lưu Gái	50,00 €
Chị Đỗ Thị Thảo	50,00 €
Chị Eliane Hà	50,00 €
Anh Chung Văn Quang	50,00 €
Chị Nguyễn Thị Hoa	20,00 €
AC Dương Huỳnh Bá	50,00 €

TẤT CẢ LÀ HỒNG ÂN

Hôm nay Chúa nhật lễ Lá, bước vào ngày thứ bốn mươi mùa chay thánh. Sau bốn mươi ngày chay tịnh, Chúa Giêsu đi vào cuộc tử nạn. Lòng tôi cũng cảm thấy nao nao...vui, buồn lẫn lộn không thể tả được...

Cám ơn Chúa sau một thời gian không dài cũng không ngắn, Chúa đã cho con góp phần vào công việc phục vụ cộng đoàn Dân Chúa. Năm này, thực sự con được hoàn toàn trút bỏ mọi công việc mà 38 năm qua con đã được mời gọi để tham dự. Con đã nhìn lại đoạn đường đi qua cho chính con, gia đình con và với anh chị em con :

Nhiều năm tháng trôi qua, con đã bỏ biết bao cơ hội để Chúa uốn nắn con. Con đã mù lòa làm theo ý của con, có khi con không chấp nhận lời yêu cầu của ACE con mà con nghĩ đó là ý của Chúa. Con đứng dưng trước sự cần giúp đỡ của ACE, hay là có lẽ những lúc giúp đỡ để thoả mãn lòng kiêu hãnh mà con không lường được. Con có làm tất cả mọi việc để "Sáng danh Thiên Chúa" hay là vẻ vang cho con ? Những chia sẻ giúp nhau thăng tiến hay là làm tổn thương nhau ? Con có hiểu được Chúa đã rèn luyện con, cho con thông phần với Chúa khi bị sỉ nhục, vu khống hay dèm pha ? Con rất tiếc vì không hiểu được Lòng Chúa Thương Xót con. Biến cố nào cũng có lý do của nó, con không khám phá ra được, Chúa đã cảnh tỉnh con...

Con có yêu thương ACE em như Chúa đã yêu thương con không? Hay con chỉ muốn giúp đỡ vui vẻ với người nào yêu thích con và lơ là không nghĩ đến những người thiếu thốn, nghèo đói đang cần đến con, con không hiểu ra được, đó là những ACE của con vì cùng con một Cha. Con có giúp đỡ, dùng lời lẽ dịu dàng để chia sẻ với ACE con khi gặp phải điều trái ý, hiểu lầm hay con cũng lên án, đập vùi để ACE con bị chà đạp luôn ? Con có dễ tha thứ những người làm phiền con, dèm pha và sỉ nhục con không ? Con không hiểu được Chúa luôn luôn bên con và rèn luyện con. Cũng nhiều khi con vấp vào một đam mê nào đó mà quên đi bổn phận của con đối với Chúa, có lẽ

cũng làm vì thói quen nhưng không phải bằng cả tấm lòng chẳng ? Con có dạy con cái con sống đạo theo đường lối của Chúa hay chỉ nuông chiều con cái để sống tự do, chỉ biết sống cho mình ? Con có chỉ dẫn cho con cái đọc kinh, cầu nguyện hay đến với Chúa bằng tâm tình của người con đến tôn thờ Chúa không ? hay chỉ vì luật buộc ? Con có chấp nhận những khó khăn đến với gia đình con, hay con cứ than vãn trong tuyệt vọng, trong kêu trách Chúa ? Con có sống xứng đáng là người mẹ gương mẫu đối với con cái của con không ?

Lạy Chúa ! 40 ngày qua đi trong ân tình của Chúa, nhìn lại mấy mươi năm qua được Chúa lo lắng, dìu dắt và đồng hành với con từng bước một, nhưng con như người mù lòa không nhìn ra được Lòng Chúa Thương Xót vô bờ bến, không ai có thể thay thế được, con thật xấu hổ vì những sai phạm của con, nếu Chúa không đi vào cuộc tử đạo để cứu chuộc con, chắc chắn con đã vẫn đắm chìm trong tội lỗi, xấu xa của con. Xin Chúa mở mắt con, như Chúa đã chữa mắt cho anh mù thành Jêricho : Người nói : "Anh hãy đi, lòng tin của anh, đã cứu anh !" Tức khắc, anh ta đã nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi" (Mc 10, 52). Xin Chúa cho con cùng đi trên con đường Chúa đã đi qua, vất hết tất cả những gì không cần thiết như anh mù kia đã vất áo choàng là vật quý giá cần thiết cho anh. Xin Chúa tha thứ mọi lỗi lầm con đã phạm như Chúa đã tha thứ cho người đàn bà tội lỗi bị mọi người lên án, nhưng Chúa vẫn để cho bà lau và hôn chân Chúa. Đức Giêsu nói : "Hãy để cô ấy yên. Cô đã giữ dầu thơm này là cố ý dành cho ngày mai táng Thầy." (Ga 12, 7), chính vì tội lỗi con mà làm cho Chúa phải đổ mồ hôi máu trong giờ cầu nguyện tại vườn Cây Dầu trước khi Chúa đi chịu nạn để cứu chuộc con và toàn thể giới. Nếu Chúa không tha thứ cho con, con không khác gì Giuda đã bán Chúa, cũng không đáp lời mời của Chúa chỉ xin các tông đồ cầu nguyện trước giờ Chúa đi chịu nạn với Chúa một giờ thôi, con đã từ chối Chúa rất nhiều lần, xin Chúa cho con luôn tỉnh thức để cùng đi theo con đường Chúa đã đi qua, xin cho con trung tín không bao giờ rời xa Chúa. Xin cho con yêu mến Thánh Thể Chúa để con luôn được kết hợp với Chúa. Xin cho con chuyên lo hơn nữa học hỏi Lời Chúa, để sống đúng Thánh ý của Chúa đã trao cho con là chu toàn bốn phận để trở thành người mẹ gương mẫu của con cháu con, dù quá

muộn màng.

Hôm nay bước vào tuần Thánh, xin Chúa cho con cùng tham dự với Chúa qua cuộc tử nạn của Chúa. Con tạ ơn Chúa, chúc tụng Chúa và tôn vinh Chúa. Chính Chúa đã yêu thương con, dìu con qua biết bao nhiêu đoạn đường khó khăn, qua nhiều biến cố cuộc đời con Chúa luôn ẩn náu để dẫn dắt con, Chúa vẫn yêu thương con dù con đã bao lần phản bội Chúa. Dịp Ultreya của phong trào Cursillo vừa qua tại Wiesbaden, các ACE Cursilista từ Pháp, từ Bỉ, từ Stuttgart của liên nhóm Đức họp mặt con cũng cố gắng thu xếp để đưa cha cố Phêrô dù 91 tuổi cùng đến để gặp gỡ ACE. Sự hy sinh và khiêm nhượng của ngài là một gương mẫu cho ACE. Con thật cảm động ưu ái của cha tuyên úy Dom Trần Mạnh Nam, dù trời đang mưa, đã 20g30 cũng ra ngã ba để đón chúng con vì sợ chúng con phải nhăm đường, khó tìm ra nhà. Anh chị Thông & Khen và anh Hồng đã tiếp đón phái đoàn từ Paris thật nồng hậu, ấm cúng cũng như anh chị Nhật đón phái đoàn từ Bỉ và Stuttgart rất thân tình. Con được dịp gặp lại cha Tuyên úy Giuse Huỳnh Công Hạnh đã về lo cho vùng Stuttgart thế cha Bùi Thượng Lưu với khuôn mặt rạng rỡ, khỏe mạnh, con hỏi thăm vài lời và ngài chia sẻ : "Về vùng này làm việc mục vụ thuận tiện hơn vì có phong trào Cursillo rất mạnh, phần đông trong các ban điều hành của các cộng đoàn có mặt ACE Cursillo", họ làm việc thực sự trong tinh thần phục vụ", tạ ơn Chúa !

Hơn nữa qua Rollo của anh Pháp và anh Khánh nhắc lại cho tất cả Cursilista hiểu hơn nữa Cursillista sống ngày thứ Tư là phải "Một tay nắm Chúa, một tay nắm anh em". Sau đó cha tuyên úy Dom Nam đã chia nhóm để cùng nhau đào sâu và chia sẻ theo những câu hỏi cha đề nghị. Không ngờ nhóm chúng tôi lọt vào 5 bà từ 70t mà đã 4 bà góa, dù số ACE trẻ không ít. Nhưng không ngờ, đây là một trải nghiệm rất hữu ích cho chị em chúng tôi, cùng một tâm tình, cùng một chí hướng. Các chị trải qua sự cô đơn, buồn tủi trống vắng ... nhưng không lâu quý chị đã vượt dậy tiếp tục sống, sống vui, sống khỏe, sống luôn có Chúa đồng hành, cũng nhờ ACE Cursillista luôn luôn nâng đỡ, hỏi han, chia sẻ với nhau, các chị sống kết hợp với Chúa Giêsu Thánh Thể hằng ngày, với chuỗi kinh Mân Côi để

xin Mẹ luôn đồng hành. Con cảm tạ Chúa, vì chính giai đoạn này, con cảm nhận được Lòng Chúa Thương Xót hơn bao giờ, Chúa luôn luôn hiện diện trong gia đình con qua biến cố con gái con 50t bị "tai biến mạch máu não" đã gần 12 tháng nay, nếu không có ACE Cursillista hỗ trợ cầu nguyện cho con, hỏi han, an ủi con cũng như ACE Linh Thao, quý chị trong Hội Các Bà Mẹ Công Giáo hiệp ý cầu nguyện cho con thì chắc chắn con đã ngã quỵ luôn rồi. Qua biến cố này, Chúa đã cho con nhận ra hơn nữa Chúa đã cho con hạnh phúc là các con cái con biết yêu thương nhau, suốt 7 tháng con gái con nằm nhà thương, dù vất vả với công việc hằng ngày, các em trai, gái đều chia nhau để vào nhà thương mỗi ngày săn sóc cho chị. Bây giờ cháu đã về nhà, các em cũng thay nhau đến giúp đỡ, 2 cậu con trai dù phải bận rộn bài vở ở Đại học cũng như trường học, nhưng vẫn giúp đỡ mẹ như y tá chuyên nghiệp, nhưng với tất cả trái tim của một người con, con thật cảm động vì các cháu chưa làm một việc gì trong nhà ngoại trừ mẹ là con gái con, nước mắt con cứ lưng tròng khi nhìn thấy các cháu lo cho mẹ... Con cảm ơn Chúa đã cất đi tất cả những gì mà con gái con có..... Chúa đã thay đổi não trạng con gái để trở thành một trẻ thơ, Chúa yêu thích một trẻ thơ hơn là một người tài giỏi, đầy đủ các thứ. "Nếu được lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn thì được ích gì". Con cảm tạ Chúa, con phó thác tất cả cho Chúa, con tin chắc Lòng Thương Xót Chúa không bao giờ bỏ rơi gia đình con cháu của con dù trước mắt sẽ phải gặp bao nhiêu khó khăn... con tín thác vào Lòng Chúa Thương Xót. Con tin chắc Chúa đã yêu thương gia đình con theo cách của Chúa, muôn đời con tạ ơn Chúa.

Xin Chúa cho con sống tuần Thánh này kết hiệp mật thiết với Mẹ Maria để đi vào cuộc khổ nạn của Chúa. Xin Chúa chôn vùi tất cả tội lỗi, sự xúc phạm đến Chúa của con và các con cái con vào mồ của Chúa để chúng con cũng chết đi cho chính mình và được sống lại với Chúa trong ngày mừng Chúa khải hoàn sống lại Amen.

MTN Kh.25 ■

JOURNAL

PHONG TRÁO CURSILLO
 Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
 59 bis Route de Saint LEU
 95600 EAUBONNE—France
 Tél: (+33) 9 81 89 67 01

CẦU NGUYỆN

Thời gian qua, ban điều hành PT được tin :

- Cụ Cam Văn Lừng, thân phụ chị Têrêsa Cam Kim Thủy (Hạnh) #K.36,và nhạc phụ anh Phêrô Trần Trọng Yên #K.35, đã từ trần Chúa nhật 12/05/2019 tại Wendlingen, Đức Quốc. Hưởng thọ 87 tuổi.
- Cursillista Caecilia Lê Thị Phương (K.9) đã về với Chúa ngày 07/06/2019 tại Duesseldorf (Đức quốc), hưởng thọ 81 tuổi.
- Cụ Louis-Bertrand Trần Việt Hùng, thân phụ của chị Trần Như Lan #K.29, đã từ trần ngày 04/05/2019 tại VN, hưởng thọ 88 tuổi.
- Cụ Anna Nguyễn Thị Bông, thân mẫu anh François Xavier Nguyễn Văn Miên (K.18), nhạc mẫu chị Lucie Nguyễn Thị Hằng (K.17), đã về với Chúa ngày 20/06/2019. Hưởng thọ 92 tuổi.
- Anh Phêrô Bùi Công Tính (K.10), chồng chị Thérèse Vũ Thị Diễm Trang (K.11), đã tạ thế hôm 26/01/2019 tại Pháp.

PT Cursillo Việt Nam Âu Châu xin chân thành phân ưu cùng toàn thể tang quyến. Nguyện xin cho các linh hồn sớm được đón nhận vào Quê Trời.